

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 170 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 10 сот.

РУСЛАН

»Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мидости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят • 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Пам'ятаймо про руску молодіж шкільну!

(+) Добрий господар повинен усе дбати, щоби все в пору було зроблено, щоби все було наперед підготовлено, бо як по дбає, так має, а як занедбає все, що в пору треба би зробити, тоді й робота не принесе хісна. Ледви почав жнива, ще й полукіпки на поли, а вже запопадливий хлібороб заходить ся переорати стерниско, щоби ріля була підготовлена до дальшої сїйби.

Отак повинен заздалегідь дбати про свою будуччину, про молодіж шкільну, руский нарід. Скінчив ся недавно рік шкільний, молодіж по цілорічній праці шкільній вернула із своїм жнивом, з свідомством у руках під рідну стріху, щоби відпочати, відотхнути по тяжкій праці мозольній, набрати нових сил до дальшої науки. Проминула вже третина відпочинку, через чотири тижні вибере ся неоден до дальшої науки, хто її давнійше вже почав, не оден знов у перше переступить пороги шкільні або вступить до иншої, висшої школи. Почне ся нова робота, нова сїйба для руского народу, а повинен він подбати, щоби добре засїяти, щоби добре підготувати ту ниву, на якій має вродити ся для него освічена верства суспільности.

А як посїє, так і пожне. Тим то великої ваги для руского народу та хвиля, в котрій він має вислати до шкіл нові відділи молодого покоління. Шкільна статистика показує, що ми на тім полі далеко остали поза нашими сусїдами, не тільки поза Польяками, але і поза Жидами і що Русини розмірно до своєї чисельности в краю вельми мало користують ся шкільною на-

укою, а наслідком того прибуває нам розмірно мало приросту інтелігенції, значить, що сусїди наші далеко випереджують нас на кождім полі культурнім, маючи значнійші засоби інтелігентних сил.

Правда що останними роками і в тім напрямі можна бачити відрадний поступ, так що противники культурного розвитку руского народу почали говорити про штучно збільшену фреквенцію, особливо в руских гімназіях. Тимчасом хто обниме оком все наше шкільництво, почавши від народного аж до найвисшого і розгляне ся по народних школах, в котрих наслідком шкільного примусу значно збільшила ся загальна фреквенція, а зовсім природно також і фреквенція рускої молодіжи, той легко зрозуміє, длячого тепер більше напливає рускої молодіжи до середних шкіл а можна би навіть статистично виказати, що розмірно до загальної фреквенції рускої молодіжи в народних школах приходить єї за мало до середних (гімназій і реальних) і инших того рода шкіл, н. пр. до учительських семінарій, до промислових шкіл, до торгової академії і т. п. Руска суспільність в останних роках положила чимало заходів, щоби до тих ріжних родів шкіл поза обсягом народних руска молодіж також численнійше горнула ся. Одначе, як сказано, все ще ми не додержуємо рівного кроку в тих змаганнях з нашими сусїдами. Причини сего недомаганя є вчисти ще неналежне зрозумінє в широких верствах рускої суспільности значіння і вартости науки і висшого образования, а в більшій ще мірі недостача материяльних засобів. Багато є таких дітій руских, що радо рвали би ся до дальшої науки у висших школах, але непоборимою перпоною стає

ім на тій дорозі материяльна недостача. Правда, що в останних роках побіч бурс та інститутів, в котрих звичайно оплата за уміщенє є неосяжна для убогих верств народних, повстали вже подекуди т. зв. селянські бурси, що за вельми малу оплату виживляють і доглядають руску молодіж, алеж всі ті рускі бурси, інститути і селянські бурси можуть помістити лише одну незначну частину. Велика частина охочих до науки або висшого образования руских дітій остає поза тими бурсами та інститутами, через те багато задля недогляду марнує ся, а значна частина не має доступу до науки задля недостачі материяльних засобів.

Тимто заздалегідь, вже тепер повинна руска суспільність, котра доси виявила стільки жертволюбности на народні цілі і потреби, повинна обдумати способи, як би також забезпечити потрібний догляд і таким, що проживають поза бурсами й інститутами на т. зв. приватних станціях, і як би можна запевнити приступ до дальших наук таким, що задля недостачі материяльних засобів остають дома. Отся трудна задача, обдумати ті способи, спадає знов на вельми діяльне Руске Товариство педагогічне з єго філіями. Оно на основі зібраних дотепер досвідів повинно уложити програму такої акції на ширші розміри, а коли на основі такої програми відкликне ся до рускої суспільности, то певно дізнасть потрібної помочи.

Але окрім достарченя засобів материяльних таким руским дітям, котрі доси не мали спромоги задля їх недостачі користувати ся наукою, є ще може важнійшою справою, обдуманє способів догляду сеї частини молодіжи, котра містить ся по т. зв.

Стан прихода в селі Чернихові в р. 1761.

На основі візитаційних актів подав
Вогдан Барвіньский.

В 60-их роках XVIII. ст. відбував Николай Шадурский „Protonotarius Apostolicus, Causarum Curiae Illustrissimae Suae Excellenciae Judex Delegatus, Generalis Diocesis Leopoliensis Visitator“, генеральні візитації приходів львівської дієцезії¹⁾. Візитаційні акти переходять ся в архіві грекат. митрополічної консисторії у Львові²⁾. Таку генеральну візитацію відбув Шадурский дня 9. ст. ст. лютого 1761. р. і в селі Чернихові (нинішнього тернопільського деканату). Візитаційні акти прихода в сїм селі носять титул: „Visitatio Grlis Ecclesiae Parochialis Czernichoviensis, die 9-na mensis Februarii v. s. millesimo septingentesimo sexagesimo primo anno expedita“. Акти, які маю в руках, є сучасним відписом³⁾, зладженим для чернихівського прихода з оригінальних актів візитаційних, як свідчить додана при кінци клявуля: „Ex Actis Visitationis Grlis extractt — et sigillo Illmi et Rmi Dni Dni Leonis in Szeptyce Szeptycki, Epri Leopoliensis, Haliciensis et Camenecen. Pod., Abbatis Commendatt-Melecen. Comunitt.“ Відпис о-смотрений власноручним підписом Шадурского з повним єго титулом і Григорія Мединьского, що підписаний яко „Praesen. Visitt. Notarius“.

Доховалась і печатка Льва Шептицького, досить великих розмірів, з родинним гербом Шептицьких, витиснена на папери приложенім на розроблену муку. Відпис згаданих актів складаєсь з 9 карт «folio» тодішнього канцелярийного паперу. Записаних карт 5, прочі чисті. Оправа нова; не було єї давнійше, через що папір дуже замок і в багато місцях є діри. Язык актів візитаційних макаронічний польський. Письмо Мединьского дрібне, але дуже гарне й виразне.

Акти візитації прихода чернихівського поділені на сїм уступів, після них отже буду переходив стан сего прихода в 1761. р.

Село Чернихів.

В сїм уступі подана властиво лиш історія і опис церкви чернихівської. Церква «Рождества Пресв. Діви Марії», збудована з дубового й соснового дерева⁴⁾, з копулою, побитою білою бляхою, «krzyżową strukturą wystawioną», побита гонтами до самої землі, дуже простора і «wspaniała» бо аж о двох каплицях. Дверий двох, одні дубові, другі соснові; підлога дубова. Історія церкви дуже коротка: „Roku 1755-tego, (iako edocet na odzwierzu nadpis) za konsensem ut narratur, Rmi officii Brzeżanensis, sumptem Gromadzkim, a staraniem Xdza Parocha loci ninieyszego, wyfundowana, successive zaś od Przewielebnego X-a Alexego Lipnickiego, Dziekana pro nunc Zborowskiego, robenedykowana“. Довкола церкви цвинтар, на нїм дзвіниця побита гонтами, з трома дзвонами. Внутр церкви «менза» мурована, довкола обста-

влена сосновими тертицями, в ній „Antemiss Illmi olim Athanasii Szeptycki, Epri pro tunc Leopoliens., de anno 1723-tio z Reliquiami“. Знаряди церковні вичислені в другім уступі спеціально. В першім уступі згадано про деякі з них, але они нічим не цікаві, пр. хрест деревляний, свічники цинкові, мосяжні й деревляні; мирниці цинкові, ампулки шкляні, дзвінки спижові й мосяжні і т. д. Згадати треба хіба ще про плащеницю, яка „na płtnie kramnym odmalowana“.

Церковні знаряди.

Замітного між церковними знарядями нічого тут ненаходжу. Згадаю хіба про „Kielich.. pure srebrny z pateną z gwiazdą, od X-a Parocha za 14 talerów bitych kupiony“ а про образ „Incar-nationis płucienny, per extensum rozwieszony“ над віктарем. Проче, се ложечки, воздушки, корпорали, стули, пурифікатори і т. д.

Образи.

З образів замітний образ Пресв. Діви Марії „na blacie drewnianym, ut narratur łaskami słynący“; на нїм корон srebrnych dwie, tabliczka in quadrum srebrna większa iedna, а druga mała у wotum in forma serca iedno“; образ „Bmae Matris Dolorosae, in sinu suo Filium gestantis, na blacie drewnianym“; антипедіум з образом „Depositio-nis in sepulchrum Xti Dni“ на дереві, образи Св. Михайла Архангела на дереві, „decollationis S. Joannis Baptistae“ і „Источника“ на полотні; два образи Св. Николая, образ Св. Ілї і „decollationis“

приватних станціях. Досвід зроблений по руских гімназіях показує, що незвичайно великий процент вписаних в низших класах опісля відпадає, так що значна частина вписаних не кінчить школи. На се складають ся різні причини. Найчастіше неспроможність прожитку спонукує многих, залишити дальшу науку. Але таки значна частина марнує ся задля недогляду, попадає в лихі товариства, не пильнує науки, занедає ся і деморалізує ся і через те пропадає для суспільности або стає навіть розкладовим живлом серед неї. Ось в тім напрямі насуває ся тепер Рускому Товариству педагогічному важна задача, в порозумінню з учительськими зборами, на основі набраного ними досвіду обдумати способи заради, щоби так значна частина рускої молодіжи не марнувала ся, бо се є також марноване народного капіталу. Отсі замітки насувають ся нам з наближенням нового року шкільного і задлятого піддаємо се під зрілу розвагу рускої суспільности, Руского Товариства педагогічного і учительських зборів.

Вісти з Росії.

Переломова хвиля в Росії не ворожить мирної еволюції державного законодавства, а противно ситуація чимраз заострює ся. Зїзд земців в Москві був послідним змаганєм повести справу на мирну дорогу всіх тих впливових осіб, які бажають реформи, а не резолюції. Та після ревізії і конфіскації записок у членів виконуючого відділу конгресу, ледви чи підіймуть земці другу таку пробу, яку запевіли на осінь, а не приступлять відразу до тих, що голосять пропаганду діла. Дописуватель *Magdeburger Ztg.* мав зі звисним провідником російської реформової партії кн. Сергієм Трубецьким довшу розмову, в ході якої кн. Трубецький дуже песимістично висказував ся про теперішню політичну ситуацію. Кн. Трубецький вказав між иншими на се, що правительственні круги не хотять зрозуміти конечности реформи, доказом чого є всі зарядження, видані в послідних часах, як пр. завішене видавництва «Новости» і домашні ревізії переведені у визначних учасників конгресу земств в Москві. Серед таких услівій — заявив князь Трубецький — революція є неминуча, а перемога єї є певна.

Про розрухи в цілій європейській Росії надходять безнастанно нові вісти. На Кавказі вибух цілковито воєнний стан загальної анархії, а власті супротив взаїмних нападів поодіких племен і ватаг є зовсім безсилні. На полудни України проявили ся жидівські розрухи,

які головно в Вишканах під Кишеневом прийняли грізні розміри; кількадесят жидів убито і поранено та сплюндровано багато жидівських домів. Страйки ширять ся головно в столицях в Петербурзі, Москві, Варшаві та по фабричних містах як в Пермі, Баку, Лоді, Выборгу, а часті нахідки бомб, динаміту, складів револьверів і т. п. доказують, що революційна пропаганда вірить в успіх насильних средств і громадить їх з великою енергією в різних точках Росії.

Мірові переговори, які мають почати ся в перших днях серпня, не віщують богато доброго, хотяй обі сторони заявляють ся широ за миром. З Вашингтону доносять, що квестию, чи війну має ся дальше вести, будуть обговорювати зараз на першій засіданню мірової конференції д. 5. серпня. Бар. Камура подасть офіційно Віттому яванські услівія. Японія не хоче пониження Росії, але жадає воєнного відшкодованя в висоті 200 мільонів фунтів штерлінгів (2 мільярди рублів, с. є стілько, що єї коштувала дотепер війна) Окрім того обстає Японія при тім, щоби Манджурію віддати Хінам. — З другої сторони доносять з Нового Йорку, що Хіни жадають собі ж на міровій конференції 2 мільярди рублів (?) відшкодованя за шкоди, виряджені в Манджурії. В сей спосіб Росія мала би окупити мир сумою 4 мільярдів рублів.

З поля битви не чути про жадні операції, а тільки словні погрози. Ленєвич протестує телеграмами, підписаними всіма своїми полководцями против передчасного закінченя мира в тій певній надії, що тепер воєнне щастє оберне ся против Японців, яванські ж полководці закликають, щоби не спішити ся з миром, бо тепер після дощової пори в Манджурії надходить погідна осінь як прагідний час до дальших воєнних операцій. Перед упадком Владивостока і Харбіна нехай Японія не витягає руки до згоди. Та поки що се тільки перехвалки з обох сторін, бо як ніхто не хоче набрати віри до щасливої зьвізди Ленєвича, так з другої сторони колиб Владивосток держав ся тільки так, як Порт-Артур, то на єго занятє потреба би майже цілого року.

На Сахаліні за те Японці вже стали цілковитими панами. Урядово доносять звіттам до Токіо: Один з наших відділів д. 24. с. м. о год. 1. пополудни випер неприятеля з Алькови І і обсадив лінію від Половинки до Алькови ІІ. В сій околиці неприятель мав 1 баталіон піхоти з 38 пільними гарматами і утік в напрямі Лопікова. Інший відділ вислоно під ослоною контрторпедивців до Александровска. Росіяни намагали ся спалити міст, який провадив до Александровска, однак нашому відділові удало ся заняти сей міст ще перед спаленєм і відіертти неприятельські атаки. Ми обсадили дальше Мугати, виперли звідси Росіяни при помочи кора-

блів. О 3. год. по полудни один з наших відділів обсадив Алькову ІІ а тимчасом другий відділ машеру ав в напрямі Александровска. Росіяни ми побіли і місто Александровск обсадили о год. 7-15 вечером. Неприятель держав ся єще у кріпости, положеній на схід від міста. Д. 25. рано ми поновили атак і виперли неприятеля аж до Новомийловска. Того самого дня впало місто Дуж в наші руки. Сего міста, як також і Александровска Росіяни не спалили. Ми забрали 200 людей до неволі.

Панамський канал.

Незадовго має панамський канал переполовити оба американські континенти, та створити пряму дорогу на Далекій Схід. Сей факт викличе не тільки нову добу для американської торгівлі і премислу, але може і викликати цілковитий переверот в дотеперішній східно-азійській політиці європейських держав. Тож цікаво буде пригадати деякі дати з історії сего великого, світового підприємства.

Шийку Панами, названу таксаж Дарийською, відкрив в 1513 р. Нуєс де Бальбоа. Ширина єї вносить 7—12 географічних миль. Проект перекопаня єї шийки задля улегшеня плавби з Атлантичного на Тихий Океан існував вже в давнину, однак дотепер новітні поступи техніки і успішне докінченє Суецкого каналу спонукали коломбійське правительство, що в р. 1878 видало концесію на будову каналу офіцерови французької моринарки Наполсонови Бонапарту Візе. В 1881 р. Фердинанд Лесепс викупив сю концесію за 10 мільонів франків і утворив акційне товариство з капіталом 300 мільонів франків.

Канал мав будувати ся без жадних шлюз, з однаким рівнем, а на се треба було пять разів такого капіталу, який товариство посідало. Довготу проєктованого каналу означено на 75 кілометрів а ширину на рівнині 56 метрів, між горами 22 метрів при мінімальній глибині 8½ метра. Найбільші, непередвиджені трудности спричинила скалиста почва; видобуто заледни ¼,9 часть землі, а видано на се 1.400 мільонів франків. Великі надужитя і внаслідок того скандальні процеси, у які були замішані французські міністри та славні інженери, зробили «панамську справу» славною на цілій євіт, яка увійшла в приповідку на означенє всяких дефравдацій.

По упадку Лесепса, єго товариство жадало відшкодованя від Союзних Держав і за 100 мільонів франків відпродало їм свої розпочаті роботи. Однак Колумбія опирала ся дати Союзним Державам концесію для веденя дальшої будови на коломбійській території Тоді департамент Панама, через який мав переходити канал, виповів послух коломбійській власті і під-

Св. Йоана Хрестителя рівнож на полотні; „Sąd Pański u Passya Xtusowa, stacjami na płutnie malowane, stare“.

Церковні книги.

З книг церковних вичислено: євангелє, апостола, трифолої, октоїх, тріод поєтну, служебник «in folio», требник малий «in 8-vo minori», псалтир, часослов, «wszystke te druku Lwowskiego». Тріод цвітна київська, «mszał», требник і Троїє набожеństwa унівські; Ключ «Разумѣнія» «kaznodzieyska», деякі з них „ad normam correctae Illmi olim Metropolitani, typis editae poprawne“ і всі „pro hoc loco popodpisowane“

Церковні ґрунти.

Ерекція для церкви в Чернихові надана „gratioso“ дотепра 1760. р. Акт ерекційний вписую дословно з візитаційних актів. Він з всего є найцікавіший.

„W Imię Oyca u syna, u Ducha Świętego, Amen. — Helena z Zamoyskich Potocka, Woiewodzina Poznańska, Kołomyjska etc. Staroscina. — Chcąc ażeby w dobrach dziedzicznych, we wsi Czernichowie, do klucza Tarnopolskiego należącey, prawom moim dożywotnim, iako u opiece naturalney nad synami moimi, Piotrem Starostą Sniatyńskim, Franciszkiem u Wincentym Potockemi, Woiewodzicami Poznańskimi, małoletniemi, tudzież JWP. Jm. Pana Józefa Potockego, starosty Leżayskiego najstarszego syna mego podległych, chwała Bozka nie ustawała, ale owszem krzewiła się, u pragnąc, ażeby ludzie

w pożytku dusz swoich korzystali: Oznajmuję tym wiecznym funduszem moim u zapisem, u synów moich, imieniem uczynionych, że do Cerkwi w teyże wsi będącej, zdawna wystawionej, pod Tytułem Narodzenia Najświętszey Maryi Panny (która lubo dotąd wolne miała używanie ґруntów, lecz przez erekcyą ufundowania u opisania onych nie było) dla sustentacyi Parochów przy niey zostawać mających. Iako to nayprzód rezydencya kapłańska. na pułnoc, z ogrodem, sadem, w którym u pasiekę trzyma, tudzież z ogródkiem około cmentarza cerkewnego, na dziesięć ґrząd, gdzie szpital ma się fundować dla ubogich: Pola do orania w pierwszej ręce w Zastawkach ku Nesterowcom, między gromadzkim wymiarami na dni sześć; w drugiej ręce od Kurowiec na Zalisiu, także między wymiarami gromadzkimi na dni sześć; z sadkiem na tymże Zalisiu przy drodze od Kurowiec czereśniowym dokoła okopanym; w trzeciej ręce od Horodyszcz, także między gromadzkimi pomiarami, pola na dni dziewięć, sianożęci na Chomach obok gromadzkich na kossarzów pięć; na błocie od Hladek około bezedni na kossarzów siedm; w Chaszczach od Nesterowiec na kossarzów sześć. Te zaś ґrunta u kapłanów przy tey Cerkwi wiecznymi czasy zostawać mających od wszelkich danin, powinności dworskich, rogowszczyzny bydłowej, dziesięcin zbożnych, świnnych, owczych, u od wszelkich ciężarów, do pospulstwa należących, uwalnim, u przy samey tylko powinności należącey do Zwierzchności Duchowney, onych zachować chcę, wolni będą oraz Parochowie, teraz u na potym prezentowani, od dziesięciny pszczelney, a to od tey

pasieki, która na m'єyscu do Cerkwie nadanym wyżey wspomnionym sytuowana będzie, którą to erekcyą dla większey wiary, wagi u waloru, rękę moją własną przy przyciśnieniu zwykłej pieczęci stwierdzam. Datt. w Tarnopolu d. 6-ta May 1760. (L: S: — H. Potocka. Woiewodzina Poznańska.“

„Pracowici“ Петро Павлів, Пилип Ткач, Василь Гринючишин зять, Василь Свч „caeterique Parafianie u Obywatele“ чернихівські зізнали „pod sumieniem“, що парох „w onych spokoyney possessyi zostacie“. В часі візитації дораджено пароху, щоби згладану ерекцію як найскорше облятував в ґродських кременецких актах.¹⁾

Місцевий парох.

Парох Стефан Білинський дістав презенту від Йосифа Потоцького, воєводи і генерала київських земель, ґетмана великого коронного, з датою Броди „die 18 va mensis Augusti 1741 anno“. Висвячений „ab Illmo et Rmo Dno Athanasio Szeptycki, Metropolitano tatius Russiae, super quo formulas consecrationis suae, de datt. w Uniwie die 25 mensis Martii 1742-do anno produxit“. Метрики провадить четверакі. „Kazusów teraznieyszey edycyi niema“. До церкви належить парохіян «№ 60». Около великої свідви нічого, не дають на вино і проскури. Передтим був звичай, давати збіжє, але той устав. «Proskurnicy» платять по три гроші. Брацтва в селі нема. Школа зараз під цвинтарем, в якій мешкає дяк і діти «w nauce Chrześciańskiej edukuje». Парохіян платять тепер «po szóstaku», а передтим платили

дав ся під опіку Союзних Держав, які вислали свої панцирники до пристаря Кольон і Панама. Колумбія уступила в виду сего, а Панама одержала 10 мільонів доларів за пояс землі потрібний до перекопаня каналу.

Після полагодження сих непорозумінь сенат Союзних Держав поручив адміралови Валькерови розпочати роботи там, де їх покинули Французи. Однак осторожність наказувала розслідити докладно всі обставини геологічні, як кліматичні і санітарні, щоби робітничу армію, яка має виносити 50.000 людей, удержати здатною до скорі роботи без надзвичайних перерв. Розсліди показали що треба вперед поглибити пристань Кольон, щоби великі судна мали доступ для довоження потреб, міста Кольон і Панаму сканалізувати, околицю осушити з багнів, бо инакше жовта фебра і малярія буде десяткувати ряди робітників. Дальше управа будови каналу побудує для робітників здорові мешкання, позакладає водопроводи для достарчення їм доброї води і аж коли всі ті приготования будуть покінчені, — приступить до копаня каналу. Сі приготованиячі роботи обчислені на півтора року, а вже від півроку они ведуть ся в повнім ході.

Америка розширила первісний французкий план перекопу. Довжина каналу остане та сама і також буде заложений без жадних шлюз, однак его ширина буде виносити всюди 70 метрів, так щоби найбільші кораблі могли свобідно минати ся, а мінімальна глибина обчислена на 10 метрів. Се величезне підприємство піднимають Союзні Держави так задля зближення своїх побережий при обох океанах, які і для уможливлення конкуренції американської торгівлі з європейською на ринках Далекго Сходу.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця просям наших Вп. Передплатників о скорі відновлені передплати, зглядно о вирівнані залежностей та о приеднувані нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві в торок: руско-кат.: Макрина; римо-кат.: Петра в ок. — В середу: руско-кат.: Ілії прор.; римо-кат.: Пр. Д. М. Ангел.

— Звіт зі стану фонду зложеного з нагоди віча учительского в році 1904: Понеже Комісія статутова і Комітет основателів (майже одні і ті самі люди) Тов-а „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ мають в дни І. загальноного збору дня 28. серпня зложити свої мандати і віддати покінчене діло зборови і позовибраній Раді надзираючій, тому опозицію всім інтересованим звіт з життя і стану як фонду вічевого так і перших датків і посилок на цілі згаданой організації учительскої. Комісія статутова здавала вже звіт в липня і вересня 1904, і в друкованій відозві долучений до реферату вічевого п. з.: Про потребу організаційного Товариства „Самопоміч галицьких і буковинських учителів і учительок“. Розвій і стан сего фонду ось які: До дня 16. липня вібрано 167 К 23 с, а видано 62 К 70 с (на друки, посилки, запрошеня), так що каса Руского Товариства педагогічного передала Комітету-

ви вічевому перед вічем 104 К 53 с. Зі складки вічевиків передано по вічу вибраній вічем комісії статутовій дві суми: 122 К 30 с і 40 К 50 с, відтак в жовтня суму 27 К, а в осени з поодиноких датків вплинуло) еще 10 К, так що разом вилинуло 304 К 33 с. З сеї суми видано на уряджене віча (за салю, запрошеня служба) 79 К 40 с, а у Комісії статутовій лишилось 224 К 93 с. З того видано в вересні і жовтні на друк реферату о „Самопоміч“ (3050 примірників, 10680 К), розсилку его учасникам віча, упорядковане адрес вічевиків (азбучно і після округів) і на кореспонденцію 149 К 92 с, лишилось отже з кінцем жовтня 75 К 1 с. Описля прийшли наради Комісії в падолисті, редаговане дальших відозв, літографія першого проекту статуту і розсилка его в грудни; се все коштувало 75 К 96 с, лишив ся отже недобір в квоті 95 с, а Руске Товариство педагогічне причинило ся не лиш відступленем локалу на засідани Комісії, але й безкорисним відданем в хосен сеї справи труду і пожертвованя як зі сторони членів Виділу так і зі сторони урядника канцелярійного і служби Товариства. — Від тепер покритє дальших видатків переняло само Руске Товариство педагогічне, бо фонд вічевий зужито внової на перші кошти засновани. До сего ужило Товариство гроші, які виливала на ціль самого Товариства „Взаїмна поміч“ (званого з початку „Самопоміч“) яко жертви на заснованє, а в більшії части яко вписове і вкладки за перші місяці. Тим титулом вилинула від падолиста 1904. до 25. липня 1905. сума 104 К, з котрої по відчисленю недобору фонду вічевого остане 103 К 5 с. На рахунок сеї решти видано доси на літографію статуту, розсилку его по провінції, стемплі на три поданя зі статутами до міністерства і кореспонденцію 98 К 07 с, а до той суми видатків прийдуть еще небавом кошти друку статуту (уже право-сильного), розсилки его зраз з відозвою і чеками, евентуальних еще дальших кореспонденцій і т. п. наперед не даючи ся докладно обчислити видатки, які ще прийде ся виносити до хвилі вибору зглядно уконституованя Ради надзираючої „Взаїмної помочи“; на разі ше є запис в квоті 4 К 8 а. — *Комісія статутова і Комітет основателів Товариства „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“.* У Львові, дня 28. липня 1905.

— Концерти академиків зі Львова на дохід будови руского театру починають ся завтра дня 1. серпня концертом в Тернополь. Дня 3. серпня буде концерт в Пидволочсках з отсею програмою: 1) Кишакевич: „До бою“ муж хор в супр. форт. 2) Р. Ганінчак: „Заграй ми цигане старий“ сольо бар. 3) а) Д. Січинський: „Даремне пісне“, б) Бурча: „Gdzie ty jedziesz Jasie“ хор муж. 4) а) Гріг * * * сольо фортеп. б) Шопен * * * сольо фортеп. 5) а) Волощани: „Чого мені тяжко“. б) Б. Мендельзон: „На воді“, хор муж. 6) Н. Абт: „Як веснонька вже на гори йде“ дует муж. 7) Ст. Людкевич: „Косар“ хор муж при акомп. форт. 8) Бернацкій: „Тропанка“ сольо скрипки. 9) М. Лисенко: „Дума“ муж хор в супр. форт. Дня 6. серпня устроюють академики концерт в Скалі, 8. серпня в Скалаті, 10. серпня в Бурштині, 12. серпня в Косові, 13. в Снятині, 15. в Кутах, потім в Калуші, може в Бориславі і в деяких купелевих місцевостях.

— Про пожарні „Соколи“. одержуємо від заряду пожарної комісії львівского „Сокола“ отсей комунікат до помещенія: В кількох послідних місяцях наслідком частих пожарів по селах настав оживлений рух в засновуваню пожарних філій львівского „Сокола“ так, що їх число виносить нині 209. Філії розкинені по всіх повітах східної Галичини з виїмком сьнятинского, городеньского,

го, косівского, печеніжинського, коломийского, турчанського, яворівского і добромільского. Першеньство що до числа пожарних філій має львівский повіт з 30-ма філіями. По Львові йде стрийский повіт. Старшина гімн. філії в Стрию прийняла на себе не легкий обовязок веденя пожарної організації в повітах: Стрий, Дрогобич, Жидачів і Долина та сповняє его по зможі совісно так, що в самім стрийским повіті є вже доси 24 пожарних філій. Третім з черги повітом, густо засіяним „Соколами“, є рогатинский з 18 філіями Там нема ані гімн. філії, ані одиниці котра вела би організацію пожарних „Соколів“, лише примір одного села спонукує сусідне до основаня на себе „Сокола“. Велими пожаданим було би основанє в Рогатині гімнастичної філії, котра би стала осередком руского сокільства в Рогатинщині. По сих трех повітах числять найбільше філій: 15 гусятинский повіт, а головною полудневою часть, де майже в кожнім селі є „Сокіл“, потім станиславский повіт 13 філій і товмацкий 12 філій. Дальше наступають: Бучач 8 філій, Бібрка і Золочів по 7, Камінка і Підгайці по 6, Тереховля 5, Бережани, Городок, Заліщики, Рава і Чортків по 4, Борщів, Долина Жовква і Жидачів по 3, а вкінці 7 повітів по 2 філії і 12 по 1. Всі доси засновані пожарні філії числять около 12.000 членів, а між ними „Сокіл“ в Денисові має поверх півтретя сотки членів і власний дім. В першій половині сего року львівский „Сокіл“ вислав своїх відпоручників на заг. збори і вечерки пож. філій в 7 селах, перевів своїми інструкторами в 16 селах пожарні курси від 1- до 3-дневі і залюстрував 8 філій. Крім того перевів два курси для інструкторів в Стрию і курс науки пожарництва з питомцями дяківської бурси при церкві св. Юра у Львові. Більшої діяльності на тій области не могло розвинути матерне тов-о головню задля браку фондів, але не відказало ні в однім случаю своєї помочи. В організації пожарництва помагали матерному товариству гімн. філії в Стрию, Станиславові і Бучачі, які розпоряжають кваліфікованими силами до науки пожарництва. — *Заряд пожарної комісії львівского „Сокола“.*

— П. Садовский, директор руского театру, повернув оної з України, де був на довшій відпустці, до Галичини і обняв управу театру, котрий грав під сию пору в Чорткові.

— Кваліфікаційні іспити для учителів шкіл народних і виділових перед комісією іспитовою у Львові розпочнуть ся дня 18. вересня с. р. Поданя заосмотрені у відповідні документи треба виносити найпізнійше до 8. вересня. Подань по тім речянці до комісії надсиланих не узглядняє ся.

— Збори тов-а політ. „Скит Манявский“ в Богородчанах. Віділ „Тов-а політ. Скит Манявский“ порозумівшись з многими членами щодо скликаня загальних зборів „Скита“, котрі порішили, що задля горячих праць пільних, неможливо скорше скликати загальні збори сего товариства аж хіба на місяць жовтень 1905. За Віділ Тов. політ. „Скит Манявский“. — В. Паук.

— З Долини. Перші заг. збори філії „Просвіти“ в Долині будуть дня 15. серпня о 11. год. перед полуднем в сали магістрату.

— Програма війскових вправ в Галичині. І корпус (краківский): До 28. серпня вправи бригади, до 4. вересня вправи дивізійні, а наконєць спільно з 43 дивізією краєвої оборони маневри корпусні до 7. вересня коло Нового Тачина. Того самого дня кінчать ся вправи краківської кавалерії коло Хшанова і Яворжана. — Х. корпус (перемийский): Вправи бригади до 27. серпня, відтак коло Ряшева і Лежайска вправи дивізійні до 5. вересня, наконєць маневри корпусні (з 45 дивізією краєвої оборони) коло Жолині Того самого дня скінчать ся і вправи корпусу XI. (львівского) коло Золочева, котрих порядок як повисший.

— Конкурс. Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ потребує кореспондента. О тоту посаду можуть убігати ся лиш такі кандидати, що попри відповідні студії викажуть ся докладним знанем німецького языка. Близших інформацій уділяє Дирекція Товариства (Львів, Ринок ч. 10) куди належить виносити удокументовані поданя найдальше до 10. серпня с. р.

— Дрібні вісти. Добра Сороки в коломийским повіті купив на ліцитації за 360.000 К жид Мармарош. — Проти майора Венцковского і капітана Ахта, обжалованих о надужитя при бранці відбула ся судова розправа у Відни. Першого засуджено на деградацию, утрату шляхецтва і 7 літ вязниці в кріпости в Позештаді. Ахт дістав 4 літа вязниці. Небавом відбуде ся судова розправа проти підполковника-авдитора Генкайла, котрий є обжалований о державну зраду.

Всячина.

— Лік проти „менингітис“. Італійский учений проф. Гвідо Баччелі, як доносять, винайшов лік проти зап. лєня мозково-стрижінєвих опон. Проф. Баччелі уживає застрикування сублімату до жил і в 15 випадках повело ся єму хорих вилічити. Не знати лише, в кількох випадках не удало ся таке ліченє.

»pro czteremkowi zboża miary założyczkiej, u dwa razy do roku po groszy trzy świętecznego«. Остатне речєнь досить дотепне, але оскільки можна догадатись, стоїть в нїм: Swic dla dobrego Diaka zwykł często Paroch odstępywać.

Decretum Reformationis.

Взагалі візитатор Шадурский був вдоволенний зі стану прихода чернихівского, а церкву »z obfitym umysłu swego ukontentowaniem« уважав »w tym kraju, z innemi wspaniałością in superficie pierogównaną«. Парох дістав похвалу за се, що зі зглядку на небезпеченство огня переніс свою »резиденцію«, яка була в сусідстві цвинтаря, в глѳб села і то з власною шкодою, постарав ся о ерекцію і »praeterea ku pomoz-aniu chwycy P. Boga zabiegi czynić do dziś nie przestaje«. Позаяк одначе селянин Назар Болотник заложив собі обійєте під самам цвинтарем, Шадурский парохови »monendum go z ambony po trzykroć, y jeżeliby do roku nie uczynił etiam za wykłętego ogłosić w Cerkwiach Pleskowieckiej, Jankowieckiej, Hladeckiej y domowej Czerniechowskiej dysponował.

Також наказав постаратись о „księgi kazusów terażniejszey edycyi“ та щоби парохіяни „novitates nie zmysłali, ale dawnym rządząc się

zwycaiem, proskurne Oycu Duchownemu swemu corocznie oddawali“, а дякам „iuxta antiquam consuetudinem zbożem płacili“ Колиб „in eo sprzecznemi byl; żaden tam na kondycję za pieniądze stawać nie będzie się ważył, y kapłan też swoje proskury dawać nie będzie obligowanym rozrządził“. Також дякам „inaczej z niemi kontraktować pod karą stu plag zakazał“.

Се образ стану чернихівского прихода 1761. р. на основі візитацийних актів.

1) Шарапевичъ: „Черти изъ исторіи церковныхъ бенефіцій и мірского духовенства въ Галицкой Руси“. 2. вид. Львів 1902. с. 188—90.

2) ibid. с. 190.

3) Нині находять ся они в архіві родини Барвінських у Львові під ч. 3.

4) Сей відпис владжений якраз его рукою.

5) Нині є там вже мурована церква.

6) Сей чудотворний образ, який має походити з VI. ст., є й нині в Чернихові.

7) Щоби якийсь акт був важний, мусів бути облятований, то є втягнений до книг гродських гл. Balzer: „Kancelarya i akta grodzkie w wieku XVIII.“ Lwów 1882 с. 4—6.

— Організація в службі скарбовій. Міністерство скарбу перевело в адміністрації скарбовій часткову організацію, а іменню злучило в один статус розділені доси категорії урядників концентрованих управляючих і служби податкової І. інстанції. Від тепер всі урядники концентрованих властей скарбових творять один статус у всіх класах рангів. При сій нагоді знесло міністерство дотепершні назви урядові «старших комісарів скарбу» і «старших інспекторів податкових» а постановило, що всі урядники концентрованих класів рангів будуть від тепер називатися секретарями без огляду на відділ служби, до котрої належать, а всі урядники ІХ. класу рангів «комісарями». Назви інших класів рангів залишили незмінені. Наконєць розширило міністерство скарбу круг діляння дирекції скарбу, надаючи їй право переносити з місця на місце всіх урядників концентрованих без згляду на класу рангів, до котрої належать.

— Нову копальню живого срібла відкрито оводі в Валяльта коло Примієри на границі полудневого Тироля. Доси, як звісно, на цілу нашу монархію була лише одна копальня живого срібла в Ідрі в Країні. Перед 4 літами геолог др. Абель викрив в Валяльта поклади цинобру, який заключає в собі 2 до 3% живого срібла, коли в Ідрі є лише 1 процент. На чолі акційного товариства, яке закупило великі терени землі коло Валяльта, стоїть др. Блюк з Відня.

Телеграми

з дня 31. липня.

Радмер. Цісар Франц Йосиф з кв. Леопольдом баварским і его синами Юриєм і Конрадом прибув ту вчера по полудни на двірські лави.

Відень. Міністер війни ген. Пітрайх мав в суботу довшу нараду з міністром гонведів, котрий по конференції відїхав вечером до Будапешту.

Берлін. Новий торговельний договір межі Німеччиною а Болгарією підписали вчера відпоручники обох держав.

Гданьск. Цісар Вільгельм виїхав звідси вчера на помості «Гогенцолерна» до Копенгаги.

Colosseum
в пасажі Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 16. серпня 1905.
Нова сензаційна
програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниця **High-Life** представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Композиції Ярославенка на фортеп'яні

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1-50,

* ші-ий Народний Марш *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардінського, в Самборі у Гайзіга в Тернополі у Комоневського і в Коломиї у Оренштайна.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України Русь“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого „В горах“ гарно оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа.

За певну і добру льокацію

поруцаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінанційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Житку і паперці **СОКІЛ** можна набувати в „Сокільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентованія на 4 проц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів послідки можна прислати гроші чеками Щадницької поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідженія (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 проц. ссилату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденді від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділив „Джістер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вкладки: 1,783,673 К.
Удїли членів: 133,117 К.
Ф. резервовий і ин.: 26,576 К.
Позички уділені: 1,616,402 К.
Цінні папери: 123,627 К.
Льокації: 169,456 К.
На рах. біжучим: 81,968 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокільськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/2—30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятиня,
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокаля	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освенціма
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белзця, Сокаля, Любачева
10:35	з Рижова, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятиня
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятиня, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц	4:10	до Рижова, Любачева, Хирова
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятиня, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/2—30%)
3:45	з Стрия, Тухлії (1/2—30%), Сколього (1/2—30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокаля, Белзця, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освенціма	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля (1/2—30% вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івонича, Гусятиня	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	Івонича п., Скали, Гусятиня, Потутор	
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/2—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івонича, Скали, Гусятиня, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Івонича п., Скали, Гусятиня	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
з Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).
з Любіня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский ризикує ся від часу львівського о 36 минут, а іменню 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всілякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містівім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гаусмана ч. 9.

Відходять з головного двірця:

до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і свята р.-кат.), 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
до Рави рускої 11:15 в ночи кождої неділі.
до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни, до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята) до Любіня в е.л. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свят.)